

pisma bralcev

500 ali 7500 dinarjev

V Zboru občanov z dne 11. septembra 1979 sem prebrala v sestavku »Delegati sprašujejo – mi odgovorjamo« vprašanje Toma Grčiča iz krajevnih skupnosti Urške Zatič, ki je vprašal, zakaj so morali občani ob priključitvi telefona poleg plačila v znesku 4980 din plačati še dodatnih 7500 din. Po njegovem mnenju je izvršni svet skupščine mesta Ljubljane dal soglasje k ceni za nove telefonske priključke v višini 4980 din. Zato delegata zanima ali ima PTT Ljubljana odobritev za poseben prispevek ob ceni za kritje dela stroškov razširjene reprodukcije v višini 7500 din, kdo je to odobril in s katerim odlokom je bil ta akt objavljen ter od kdaj velja?

Sedaj pa še moj problem oziroma vprašanje: junija letos smo kupili stanovanje v bloku v soseski BS-7, ki je bilo zgrajeno leta 1974. Vsi stanovalci imamo tudi telefone, ki so bili priključeni istočasno, kot so bila stanovanja vseljena in je bilo takrat treba plačati samo nekaj malega (nekako 1000 din ali pa še manj). Zanima me, ali smo mi dolžni plačati samo za prepis oz. spremembo priimka (to je 508 din) ali tudi 7500 din kot strošek razširjene reprodukcije.

Prosila bi za odgovor v glasilu »Zbor občanov«, ali če je možno osebno po pošti. Za odgovor se vam najlepše zahvaljujem in vam želim še veliko uspeha pri delu.
ROZIKA ROZMAN
Mucherjeva 8

ODGOVOR:

Na vprašanje, ki ga zastavljate v prvem delu vašega pisma in ki je zanimalo tudi delegata, je bil odgovor obširno objavljen v Zboru delegatov št. 20, september 1979, na strani 10. Tam med drugim piše, da so dali soglasje na poseben prispevek ob ceni za kritje dela stroškov razširjene reprodukcije vsi izvršni sveti občinskih skupščin in skupščine mesta Ljubljane, ter jih pisмено posredovali območni SIS za ptt promet.

Glede vašega problema smo se po telefonu pogovarjali s sekretarjem območnega SIS za PTT promet Leopoldom Oblakom in mu na njegovo zahtevo poslali vaše pismo. Pisemen odgovor nam je obljubil v kratkem, vendar ga tudi po štirinajstih dneh še nismo prejeli; izvedeli smo, da bodo vaše pismo obravnavali na seji izvršnega odbora konec meseca, takrat pa se nadejamo tudi odgovora, ki ga bomo objavili v naši prihodnji številki.

V eno smer kljub protestom

Že nekaj časa vzbuja precejšnje negotovanje stanovalcev Črtomirove in sosednjih ulic enosmerni prometni režim Črtomirove ulice. Nekaj časa so ljudje mislili, da gre za začasno ureditev v zvezi z zaporo Linhartove ceste (gradbena dela), sedaj pa ugotavljamo, da gre očitno za trajnejšo rešitev.

Mnoge osebne intervencije in protesti občanov na KS, na predstavniki DPO v KS in na prometne organe niso dosegle niti primerne javnega uradnega pojasnila! Kot ponavadi, se niso zganili niti hišni sveti, čeprav smo najprej želeli stvar sprostiti preko hišnih svetov. Po poizvedovanju pri Prometnem uradu SML smo ugotovili, da je sedanjo prometno ureditev predložil nekdo iz KS Boris Kidrič (sedaj je Črtomirova ulica v KS Boris Zihert).

Razen zelo redkih posameznikov, ki imajo drugačne ideje o prometnem režimu Črtomirove ulice, pa mnenje večine občanov lahko strnemo v naslednjem:

- sedanji prometni režim Črtomirove ulice je bil uveden brez posvetovanja s KS Boris Zihert;
- sedanji enosmerni promet je nesmiseln in povzroča velike težave motoriziranim stanovalcem Črtomirove, Neubergerjeve in dela Topniške ulice;
- resnični prometni problem Črtomirove je prevelika hitrost vozil in tranzit nelokalnega prometa;
- obe prometni konici v zvezi z otroškimi vrtcem in šolo (okrog 6. do 7. in 14. do 15. ure) prisilila voznike k zmerni vožnji, kar je v interesu varnosti otrok, sami konici pa ne zahtevata enosmernega prometa;

~ v bodoče je treba preprečiti, da bi tako radikalni posegi v prometni režim lokalne ulice šli mimo obravnave v KS, ki bi morala zagotoviti resnične interese občanov;

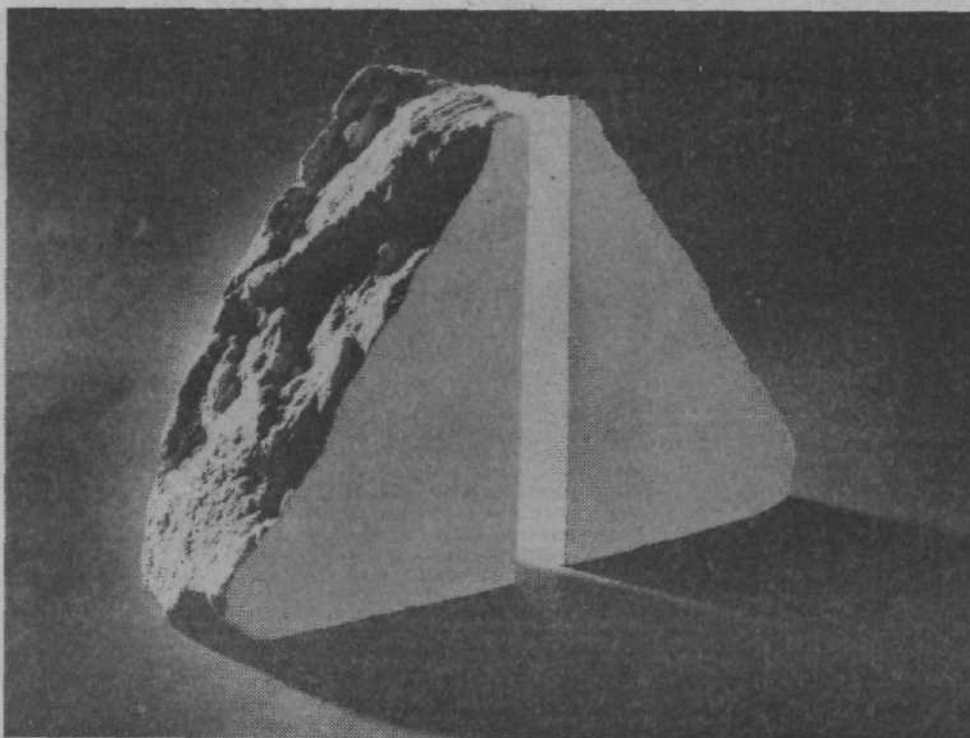
– nesprejemljiv je odnos vodstva KS in vseh tistih, na katere so prišli številni protesti občanov – pa ne samo, da niso nič ukrenili, temveč niso niti poskrbeli za ustrezno javno pojasnilo.

Velik del občanov KS Boris Zihert pričakuje javen odgovor na zastavljena vprašanja!
Janez Toplišek
Črtomirova 16

ODGOVOR:

Predsednik sveta krajevnih skupnosti Boris Zihert Rudi Bukovec nam je povedal, da je svet krajevnih skupnosti že lani razpravljal o prometni varnosti na Neubergerjevi in Črtomirovi ulici. V interesu varnosti otrok in pešcev, ne pa v interesu voznikov, so mestnemu komiteju za promet in zveze predlagali spremembo prometnega režima. Neubergerjeva ulica je brez pločnikov in sploh ni namenjena za tak promet, kakršen je bil pred spremembo režima. Na seji 24. septembra pa je svet krajevnih skupnosti predlagal manjšo spremembo sedanjega prometnega režima, da bi bila Črtomirova ulica od križišča z Linhartovo do križišča z Neubergerjevo cesto dvo-smerna, da bi se stanovalci s tega dela lažje vključili v promet.

Krajevna skupnost pa do zdaj ni prejela niti ene pismene pripombe krajanov na prometni režim, saj bi jo sicer obravnavali na svetu krajevnih skupnosti. Hitrost na Črtomirovi ulici je omejena na 40 kilometrov na uro.

V ponedeljek, 15. oktobra, so v Bežigradski galeriji odprli razstavo bežigradske sekcije Društva slovenskih likovnih umetnikov. Trinajst slikarjev in štiri kiparji predstavljajo svoja dela iz zadnjega obdobja. Razstava bo odprta do 3. novembra. Na fotografiji je najnovejšo delo akademskega kiparja Lovra Inkreta, Kamen IX, iz kombinacije peščence in akrilnega stekla.

NIČ VEČ PASTOREK

Vse bolj razvejana pota naše kulture

V treh letih delovanja Bežigradske galerije se je likovna dejavnost v naši občini razvila tako rekoč iz nič v verjetno najbolj razvejano v vsej ljubljanski regiji. Ko so galerijo ustanovili, še niso natančno vedeli, kje dobiti sredstva za uresničevanje programa in kakšna bo programska usmeritev galerije. Toda številni bežigradski akademski umetniki, ki so se povezali v sekcijo DSLU in številne amaterske skupine, predvsem pa pomanjkanje prostorov, namenjenih prav za kulturo, je ojačalo bežigradske kulturne delavce, da so vztrajali in dosegli uspehe, s katerimi se lahko pohvalijo. Poleg galerije Ceneta Štuparja na Črnučah se je v družbenem domu Stadion in v nekaterih delovnih organizacijah razvila stalna razstavna dejavnost, v drugih pa občasna. Bežigradska galerija sodeluje z vsemi razstavnimi prostori, z nekaterimi bolj, s tistimi, ki so organizacijsko že dovolj utrjeni, pa le usklajuje programe.

Galerija, kakršna je danes, se še vedno razvija. Odprla se je navzven, tako da v njej lahko razstavljajo tudi umetniki, ki živijo izven naše občine. Kakovost razstav se je precej dvignila. Živahno je postalo celotno kulturno dogajanje v galeriji, tako da sčasoma postaja mali občinski kulturni center. Razveseljuje je, da je večina obiskovalcev mladih, ki kažejo neverjetno zanimanje za likovno umetnost in za druge dogodke, ki se poživljajo razstavno dejavnost. Prav eksperimentalna skupina za glasbo SAETA je tista, ki je dala zagotovo omembno vredno pečat glasbenemu delu kulturnega programa in življenja v Bežigradski galeriji.

Razstavni program je že zdavnaj prešel okvire finančnih zmožnosti, vendar so z iznajdljivostjo in prostovoljnimi delom marsikaj dosegli. Občinstvo, ki stalno spremlja razstave v galeriji, je vedno znova navdušeno in pozdravlja tak program dela. Temelj so namreč razstave akademskih umetnikov, predvsem

mladih in perspektivnih, ki imajo svojo razstavno pot še vso pred seboj, ob teh razstavah pa se zvrste še skupinske predstavitve akademskih umetnikov, amaterskih skupin, fotografskih in knjižnih razstav. Vendar se moramo v tem trenutku vseeno soočiti z dejstvom, da stojimo na razpotju. Verjetno ni naša želja, da bi galerija in kulturno življenje v njej obstala ali celo usihala, ampak bi radi še naprej razvijali žarišče občinske kulturne in predvsem likovne dejavnosti. Če upoštevamo, da prav mladina najraje stopa skozi vrata v galerijo, se moramo toliko bolj potruditi, da ji bomo dali še več. Poleg standardnih razstav bi lahko priredili več krajših, nekajdnevni razstav ob raznih priložnostih, kot je bila npr. letos razstava otroških slikaric in ilustracij, ki je med občinstvom na-

letela na izjemno velik in ugoden odziv.

Prav tako bi vsak teden pripravili vsaj eno prireditev, literarni ali glasbeni večer, projekcijo diapozitivov ali filmov in morda še kaj drugega, saj dobrih idej nikoli ne manjka.

Povečan obseg dela pa presega zmožnosti zgolj ljubiteljskega organizacijskega dela, zato bo treba zagotoviti dovolj denarja za zaposlitev kulturnega animatorja, ki bo neprestano bdel nad razvojem nekaterih kulturnih dejavnosti za Bežigradom. Dosedanje delo na področju kulture za Bežigradom namreč veliko obeta, zato nikakor ne kaže ostati na sedanjih ravni, ampak je treba izkoristiti ugodne možnosti za prodor kulture med vse delovne ljudi in občane.

S KNJIGO V SVET

Kaj berejo naši najmlajši?

Pred kratkim je nova generacija otrok prvič prestopila šolski prag. Starši in otroci so z vneto pripravljalni in polnili šolske torbe. Družinsko vzdušje je bilo praznično. In prav je tako! Začetek šolanja je pomembna prelomnica na poti k osamosvojitvi. To je namreč življenjsko obdobje, v katerem se med drugim mlad človek odloča, ali bo postal in ostal reden bralec.

Kadar se otrok nauči brati, je pred njim nepregledna množica tiskanega gradiva. Potrebno mu je vodstvo in toliko pomoči ter spodbud kot v času, ko je delal prve korake. Knjiga mu bo v življenju vedno potrebna: med šolanjem in strokovnim izpopolnjevanjem, služila mu bo kot vir informacij, postala literarni užitek in mu izpolnjevala prosti čas.

Starši, vzgojitelji, učitelji in knjižničarji smo dolžni posvetiti uvajanje otroka v svet knjige posebno skrb.

Da bo naše vedenje o knjigi trdno, prelistajmo ob priložnosti revijo Otroci in knjiga, ki jo izdaja založba Obzorja. Vzemimo v roke katero od knjig iz zbirke z enakim naslovom, ki jo pripravlja Mladinska knjiga. Dosej so izšle: M. Šircelj – M. Kobe – A. Gerlovič: Ura pravljic; P. Hazard: Knjiga, otroci in odrasli ljudje; K. Doderer: Klasične otroške in mladinske knjige; S. Z. Marković: Zapiski o književnosti za otroke; J. Rotar: Povednost in vrsta pravljice; M. Šircelj: O knjigah in književnosti za mladino; G. Rodari: Srečanje z domišljijo; J. Rotar: K umevanju pripovedništva.

Sem ter tja po kulturi

NOVO V DOMU TISKA

V avli Doma tiska razstavlja svoja likovna dela, s katerimi se je želel predstaviti svojim sodelavcem, amaterski slikar Lojze Adamlje. Razstavljene slike so bolj predstavitev posameznih slikarjevih del, kot stilno in tematsko zaokrožena celota, vendar je avtor tako vzbudil stik med gledalci in razstavljenimi deli. Lojze Adamlje, ki se ukvarja z nadrealističnim slikarstvom, pa se želi v prihodnosti predstaviti še z drugo, bolj kompleksno razstavo.
M. B.

KOLONIJA NA ZAVRHU

Dva likovnika ljubitelja iz Bežigrada – Ignac Ramovž in Uroš Žitnik – sta se udeležila letošnje kolonije slikarjev in kiparjev samoukov na Zavrhu, ki jo je pripravila ZKO občine Lenart.

Na takšnem srečanju spoznavajo likovniki nove znanje, kraje in navade. V Slovenskih gorah, kjer je Zavrhu, so udeleženci kolonije iz vse Slovenije risali okoliško pokrajino, ki je zanimiva po še dokaj ohranjenem arhitekturnem izročilu. Vsakodnevni pogovori o tisti dan nastalih delih so utrjevali samokritičnost in učili še bolj delati. Bežigradska udeležena kolonije sta bila po vrnitvi zadovoljna, zato upamo, da bomo kmalu na kakšni razstavi lahko videli sadove kolonije Zavrhu.

TALCI NA GORENJSKEM

V galeriji Ceneta Štuparja, Titova 279 (Dom borcev NOV) na Črnučah bo na ogled razstava »Talci na Gorenjskem«, ki jo bo galerija pripravila bežigradskemu občinstvu s posredovanjem Kranjskega muzeja.

Razstava fotografij in dokumentov je zelo dobro pripravljena in je doslej naleteela na ugodne kritike. Razstava bo odprta od srede, 24. oktobra do 7. novembra.

ZGOĐBE KOZOLCEV

V razstavnem prostoru Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij bo od srede, 24. oktobra, odprta razstava oljnih slik Našega občana Janeza Kališnika. Na ogled bo trindvajset del, predvsem motivov z Gorenjske in svetilnih šopkov.

Janez Kališnik se je rodil 8. marca 1898 v Trzicu. Obiskoval je likovno šolo Probuđu, vendar pa, ko je končal, ni skupaj s sošolci Pavlovcem, Pengovom in drugimi nadaljeval študija na akademiji. Odločil se je za delo na železnici. Sam pravi, da je njegovo veselje do slikanja neizmerno. Samouk, likovno izobražen, predvsem pa velik ljubitelj slovenske zemlje. Njegovi kozolci, ostareli, vendar pa še vedno žilavi na epski način razmišljajo o polpretekli dobi; med temi samotariji podkaravanskih polj ni najti idile, pač pa misel o minljivosti nekega načina življenja. Morda je tu pa tam zaslediti nekaj spogledljivosti, vendar pa splošen vtis, ki ga daje razstava, kaže na virtuoznost in neponovljiv prikaz delčka slovenske zemlje in njenega vsakdanjega življenja.
M. ŠUBELJ

V SAVLJAH SPRAŠUJEJO

Imate radi folkloro?

Priprave na praznovanje 30-letnice delovanja Prosvetnega društva Savlje-Kleče

Po uspešnem praznovanju 25-letnice obstoja folklorne skupine v Savljah, se zdaj pripravljajo na prireditve ob praznovanju 30-letnice prosvetnega društva Savlje-Kleče, ki bodo prihodnje leto. Krajevna skupnost Savlje-Kleče ureja v kletnih prostorih novo klubsko sobo, namenjeno predvsem za vaje folklorne skupine. V njej bodo lahko pripravili tudi predavanja, razstave in sestanke družbenopolitičnih organizacij.

Že v letu pred praznovanjem želijo privabiti v vrste dramskega in folklornega odseka čimveč krajanov. Z dramskimi predstavama

starejše in mlajše skupine bodo gostovali tudi na drugih odrih, folklorni odsek pa bo po nekaj letih premora ponovno organiziral tradicionalno, že dvajseto »Posavsko števanje« po koroškem narodnem običaju.

Folklorni odsek ima redne vaje vsak ponedeljek in četrtek ob 20. uri v prosvetnem domu, vsi ki bi želeli sodelovati pri delu folklorne odseka, dramske ali recitatorske skupine, pa lahko dobe informacije vsak torek od 19. do 20. ure v klubski sobi prosvetnega doma v Savljah.

Je tudi to odraz naše kulture?